

amter eller ej, men den debat bliver fuldstændig afgørende for det fremtidige demokrati eller mangel på samme i Danmark.

Debatten handler om fordeling af samfundets værdier og om demokrati. Demokrati er klart besværligt, hvis man ønsker at træffe de nødvendige beslutninger, og et stort flertal af befolkningen er imod. Demokrati er klart besværligt, hvis man ønsker en meget skæv fordeling til fordel for de rigeste, hvis man ønsker at ændre det offentlige sundhedsvæsen og går over til markedsstyring og privathospitaler, der kan tjene penge på at tage sig af de ukomplicerede operationer – jamen så er det da besværligt, at politikerne hele tiden bliver konfronteret med vrede borgere. Så er det meget nemmere at træffe beslutningerne bag lukkede døre med forretningsfolk, der sidder rundt om et bord. Så kan ingen stilles politisk til ansvar, hvis noget går galt, for her hersker ingen konsekvenspolitik.

Regeringen er allerede i fuld gang med markedsførelse og har stadig intet lært af Farum. Farumsagen viser ellers tydeligt, hvor galt det går for både økonomien og demokratiet, når det meste bliver udliciteret og unddraget demokratisk kontrol og styring.

Langt de fleste mennesker i Danmark ønsker ikke privatiseringer og markedsførelse. Man ønsker fortsat fælles solidariske løsninger. Jeg vil igen citere Venstreborgmesteren Ejgil W. Rasmussen, formand for Kommunernes Landsforening:

»Hovedparten af befolkningen vil have kommen til at tage sig af de ting, der skal drives i fællesskab.«

Venstre taler meget om frihed, men indtil nu har de konkrete handlinger kun handlet om friheden for private virksomheder til at tjene penge på andre. Ellers er Venstres tale om frihed og værdier blevet omsat til forbud, straf, indskrænkninger og ensretning.

For Enhedslisten er frihed noget meget konkret. Vi vil have frihed for den enkelte borger, f.eks. frihed til selv at vælge, hvor man vil bo. Men hvis man skal have frihed til selv at vælge, hvor man vil bo, kræver det mange flere boliger med en husleje, der er til at betale; det kræver beskatning af de store arbejdsfri gevinster på boligmarkedet, så priserne kan komme ned, og det kræver mange flere boliger, som handicappede og ældre kan bo i, så også handicappede og ældre kan få ret til selv at bestemme, hvornår de vil på plejehjem eller i botilbud.

Vi vil have frihed til at drikke rent vand fra vandhanen og spise mad uden gift og medicinrester, og vi vil udvikle velfærdssamfundet ved at give borgerne reel frihed til at bestemme over deres egen hverdag.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så er det hr. Mogens Nørgaard Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):
Statsministeren skal ikke have utak for, at han ønsker en værdidebat. Det har vi forgæves arbejdet for i mange år i Kristeligt Folkeparti, men uden at kunne få bl.a. Venstre i tale. Derfor glæder jeg mig over, at statsministeren nu langt om længe også er klar til denne værdidebat.

Nogle vil måske have ham mistænkt for, at det reelle formål er at aflede opmærksomheden fra regeringens aktuelle politiske problemer og manglende initiativ, men i Kristeligt Folkeparti tager vi ikke desto mindre gerne imod opfordringen til en værdidebat. Det er vigtigt for den politiske debat, at den ikke kun kommer til at handle om de aktuelle politiske spørgsmål, men også om de værdier, som ligger bag vore politiske synspunkter.

Jeg vil også gerne rose statsministeren for at formulere sine værdier overraskende klart, men desværre er der tale om værdier, som først og fremmest afslører, hvad jeg vil kalde for et værdimæssigt blackout fra regeringens side. I åbningstalen hørte vi således klart de konturer af et stærkt liberalt samfund, som statsminister Anders Fogh Rasmussen ellers har søgt at nedtone, siden han skrev sin berømte bog om minimalstaten.

Kl. 19.35

Regeringen ønsker et godt samfund for de stærke. Det er et samfund, hvor regeringen vil give noget for noget, men vel at mærke kun for de stærke; de svage må klare sig selv. Nu mangler vi kun et forslag om, at børnecheckens størrelse skal afhænge af forældrenes produktionssevne, for at parolen om krav og konsekvens kan slå helt igennem.

Det er et samfund, som Helmuth Nyborg ikke ville kunne ønske sig bedre. De intelligente og dygtige vil kunne komme til at klare sig endnu bedre, men det er også et samfund, hvor restgruppen vil blive overladt til sig selv og blive større og større. Regeringens menneskesyn er en stærk hyldest til det stærke og velfungerende individ, og det kan udtrykkes i sætningen: Du er,